Диктатура крадеться без поспіху.

Коли за кимось далеко прийшов мовний патруль – я мовчав, бо розмовляв іншою мовою. Коли неподалік з'явився релігійний патруль, я мовчав, бо ходив до іншої церкви.

Коли до сусіда прийшов етнічний патруль, я мовчав, бо був іншої національності. Коли близьких забрав патруль єдності – я мовчав, бо не мав власної думки.

Коли прийшов патруль за тими, хто мовчить, *ніхто не почув* моїх криків про допомогу.

***

І смерть з’єднає нас у трайбалізмі.

Одній людині балакучі голови пропаганди зробили печатку на чолі – один народ, тому вбий! Іншій людині балакучі голови пропаганди зробили печатку на чолі – не один народ, тому вбий! Тепер прах обох витає полями, які спустошила війна… а заброньовані від війни балакучі голови на ненажерливу пиху своїх володарів штампують на чоло недовговічному пересічному герою нові штрих коди на чоло…

Це завжди починається як пафосні балачки на кшталт національного коду нації, що маскуються зазвичай засобами ототожнювання з етносом чи культурою (зазвичай за протекторатом мови), а закінчується фільтраційними таборами де виміряють череп і концтаборами з жовтими зірками на робах знятих з тих, хто вже зайнявся на попіл і дим.

Попіл і дим – запам’ятайте цей образ майбутнього.

***

Як виглядає світ навиворіт?

Політики кажуть: армія, мова, віра! Громадяни чують: сафарі ТЦК, сегрегація, заборони. Держава каже: незалежність, демократія, свобода! Народ чує: війна, диктатура, кріпацтво. Президент каже: перемога та справедливість! Населення чує: влада для одних та безправ'я для інших.

***

Коли потрібно придбати новий мозок.

Панівна політична ідеологія «армія. мова. віра», яку підтримує переважна меншість виборців в Україні, заявляється як курс інтеграції з Європою та цінностями Західного світу. Але при цьому Венеціанська комісія з прав і свобод людини робить висновки по кожному з пунктів цього гасла, заявляючи, що тут присутні грубі та неприпустимі порушення, які непереборно перешкоджають вступу України до Євросоюзу та загалом суперечать Західним цінностям вільного та відкритого суспільства.

Агов, як проєкт анти-ЄС може призвести до ухвалення себе в ЄС?!

***

Суть і підсумок того, що відбувається всі ці роки на всьому пострадянському просторі.

Три ітерації «лайно у фантику цукерки»:

> 1) спочатку сперечаємося про консистенцію лайна, прикриваючи його різними назвами на фантику з-під цукерки в який воно загорнуте;
>
> 2) після того, як продукт усередині та його назва на фантику зовні виявилися однаковими, сперечаємося щодо вигляду фантиків;
>
> 3) коли виявилося, що і дизайн фантиків нічим не відрізняється один від одного, намагаємося сперечатися про різні кольори на обгортці… але омана в тому, що фантик насправді – *чорно-білий*.

Яка смакота, бажаєте ще?

***

Якщо все робиш через дупу – тебе спіткає срака.

Поширювати і розвивати українську мову можна трьома шляхами:

> 1) По-хорошому: природний процес засобами якісної освіти, створення конкурентного творчого продукту та культивування цивілізаційних цінностей людства та вільної людини – свобода слова й вибору, громадянська рівність у правах та обов’язках, верховенство закону для всіх та інше;
>
> 2) По-терпимому: у моменти народної реакції на політичні та державні кризи, запропонувати кращу модель життя громадянському суспільству, до якої органічно включений пункт перший;
>
> 3) По-поганому: використання засобів розділу, залякування, приниження, штрафів, санкцій, заборон та інших безперспективних руйнівних щодо суспільства процесів.

Вочевидь, за всі роки незалежності України – про перший пункт говорили одиниці, другий пункт на гаслах трошки намагалися неправильно запровадити шляхом застосування третього пункту, а коли не вийшло – вирішили, що потрібно вибрати виключно третій пункт і наполягати на ньому, доки не вдасться зробити те, що зробити неможливо.

Спроба насаджувати культуру варварськими засобами завжди призводить до посилення варварства і остаточного знищення культури. Але це надто складна думка, щоб її зрозуміти, чи не так?

***

Невільні люди невільної країни, вас нахлобучують знов…

Черговий приклад, як виглядає політична боротьба за майбутній електорат: автократичній владі краще – віддати території України ворогу ніж повернутись до конституційних норм, тому що таким чином вбивають обох зайців – позбуваються зайвих для своєї політичної сили виборців і не повертають демократичні принципи які унеможливлюють злочинний захват влади задля створення остаточної диктатури.

А яку дурнувату брехню вам розповіли пропагандисти, коли ви почули про те, що краще віддати наші території ніж вирішити штучно створенні конфліктні питання – мов, церкви, злочинів ТКЦ і таке інше, тобто – *повернути порушені конституційні норми* щодо – віри, мови, армії тощо?

Із деякого ракурсу це навіть виглядає як хабар РФ. Типу – ми вам по шматкам території, а ви нам умови для подальшого існування тоталітарного режиму – «панівної нації» влади та гноблення й знищення населення «кріпаків», бо… хто якщо не він?!

***

Що таке відверте посміховисько?

Це коли – за часів лагідного до РФ президента Януковича в перший та останній раз у ВРУ потрапляє ультра націоналістична партія «Свобода», член якої згодом будучи ВО міністра оборони в 2014 році дозволяє анексувати Крим (мабуть тому що там не їх електорат, і тому можна вигідно розмінятись).

Це коли – російськомовний президент Порошенко починає патріотично всупереч Конституції і принципів існування ЄС забороняти «іншу мову» й тощо – виключно для холопів, але не для себе чи кола продажної псевдо еліти та своїх пропагандистських медіа (мабуть тому що до ЄС ніхто не збирався, і все це був цирк для дурнів).

Це коли – рупор радикального етнічного націоналізму президент Зеленський забороняє конфесію християнської церкви, хоча сам сповідає юдаїзм (мабуть тому що влада й гроші дорожче, і тому що диктатура спроможна маскуватись під будь-що).

> Уже не смішно, чи ще не весь лох здох? Тоді – хто хоче придбати патріотично яскраве *намисто з бусиків?*

***

Діти! Яка чудова знахідка для виправдання беззаконня та диктатури!

Як виглядає незапланований план на конкурсі найкращих примірників щодо лицемірного піару діючого режиму зразка «2025» – це російськомовні діти: якщо ворожа ракета влучила по російськомовних дітях на сході й півдні, на півночі та в центральних регіонах – це трагедія і геноцид цивільного населення ворогом, а якщо російськомовних дітей

цькують у школі, фізично знущаються та б'ють, погрожують тітушками, тягнуть до СБУ вибачатись і незаконно штрафують батьків, бажають антиконституційно вилучити з громадянства, таврують як несправжніх українців – це демократичне життя в країні мрій вільних людей, де таким чином дають рішучу відсіч… ворогу?

> Ще раз, тобто – *ті ж самі діти* – з одного боку невинні жертви, коли це треба владі заради пропагандистської картинки, а з іншого боку – вороги нації, коли це потрібно владі заради… тієї самої пропагандистської картинки. Так, ви нічого не сплутали.

Диявол коли таке бачить – плескає в долоні… як-то кажуть, вашими ж молитвами.

***

Казочка про те, як перетворити типовий політичний жабагадюкінг на захватницькі змагання худоби за корито в загоні із жолобом на бійню.

Спочатку президент Порошенко створює «Мінськ-2» який нібито є найкращим варіантом для України і який, до речі, за словами Суркова є кращим варіантом для «Новоросії». Після чого, коли Порошенко розуміє що програє вибори зі своїм проєктом «Армія. Мова. Віра» (який є протилежністю виборчої програми його ж партії ЄС), він в останні місяці закидає у ВРУ закони які унеможливлюють вдале виконання виборчої програми Зеленського, і коли той згодом намагається виконати «Мінськ-2», Порошенко верещить що виконання цих угод які він прийняв – це вже виявляється зрада країни.

Тому коли тітушки у вигляді справжніх псевдо патріотів залякають незламного лідера Зеленського – звинуваченням у зраді, той вмикає потужний проєкт Порошенка: «Армія. Мова. Віра» і спираючись на закони які як зозуля йому підкинув Порошенко – дотискає започатковану тенденцію в 2025 році до логічного кінця – за зразками мрій Донцова про націоналістичну міліарну державу «шляхти-лицарів і гречкосіїв-свинопасів» на чолі з тоталітарним «лідером» етнічно чистої крові «справжнього українця» (додає карикатурності те, що в РФ провладними персонами декларуються за суттю ті ж самі мрії – щодо новітніх «опричників», «царя й холопів» тощо).

Та знов, як і його попередник, президент Зеленський робить *повністю протилежне* тому, що було зазначено у виборчій програмі його команди *виключно за рахунок якої* він здобув перемогу на виборах.

Це взагалі збочена тенденція, коли новообраний президент декларуючи протилежне своїм попередникам, робить все навпаки щодо своєї виборчої програми, а загалом – нічого принципово не змінюється. Попередник Порошенко – Янукович, не виключення з правил, як і попередник Януковича – Ющенко… як і…

Хтось зможе пояснити цей круговерть політичного багна, якось інакше ніж – неадекватним бажанням влади й грошей – коритом, та покидьками які за рахунок маніпуляцій народним лохоратом, його ж – як худобу доять і стрижуть та тягнуть на бійню?

***

Коли замість розуму – утробний клекіт тельбухів пропаганди.

Fight! телячий язик vs собача мова

> Цитуючи переписувача твору «Пересопницького Євангелія» (1556–1561 рр.): «перекладена… изь языка блъгарскаго на мовоу роускую… для лепшого выразумленя людоу христіанского посполитого».

Ой-леле, а якою це мовою написано!? Українською чи російською? Чи цих мов ще не було? І яка мова мається на увазі? Роуская яка стала українською – бо мовоу чи роуская яка стала російською – бо роуская, або церковнослов'янська тому що переклад із болгарської? Чи не те й не інше, або усе разом – тому що єдиний субстрат?

Із роботи Ірини Фаріон щодо слова «мова»:

> «… звук «л» (молва), починаючи від XVI століття, а сповна аж на початку XX століття, витіснив лінгвоніми – язик, наріччя, діалект, бесіда, і набув значення метатерміна…»

Лінгвістичний факт: слово «язик» позначає – «мову» на всіх слов'янських мовах, крім сучасної української і білоруської мов де нещодавно трапилася ця заміна (тобто – слово «язик» теж було правильно вживаним українською і білоруською мовами аж до початку 20 століття).

***

Як вологі мрії гречкосіїв і свинопасів удобрюють криваву владу лицарів.

Саме те *криваве шоу недолугих*, коли диктаторська система влади на чолі з етнічним євреєм будується на ідеології тієї гілки крайнього націоналізму, де головними ворогами були – євреї, а вивіскою опору нинішнім росіянам роблять прихильника цієї ж ідеологічної лінії, який насильницькими засобами боровся з поляками та був за це засуджений. Саме той *людожерський ідіотизм*, коли твої апостоли за вірою – Ленін, Муссоліні, Гітлер, а суперник у гонитві щодо побудови тоталітарного суспільства панівної ідеології – Сталін, який, попри запровадження примусової українізації в 20-х роках, поповнив список чергових ворогів – росіян, хоч і був сам грузином.

Мова про ідеологію Дмитра Донцова та його палких прихильників, які сьогодні чомусь є *політичною листівкою* нібито єдиної гілки «того самого» типу справжнього націоналізму.

***

Чому не українською? Тому що мовою Тараса Шевченко! Що? Те саме!

Як заповідала Ірина Фаріон – розмовляйте співучою мовою Тараса Григоровича! Егеж!

Доведений факт: Шевченко був не лише «білінгвою», але і більшу частину життя розмовляв російською (навіть особистий щоденник вів російською), і жив богемне життя в Санкт-Петербурзі. Де в нього були друзі й прихильники, за гроші яких його викупили з кріпаків, і допомогли видати перший Кобзар. І як влучно зауважив Остап Українець, якщо б Шевченко не писав свої вірші (бо проза вся була російською), то залишився в історії як – російський художник.

Взагалі, чому він там жив, у Петербурзі? Його примушували чи що? Він там так страждав, що аж хотів скоріше повернутися з висилку? Мабуть правда проста – йому там подобалося, це було його життя. Бо якщо він нестерпно страждав, то повернувся до своєї хати, чи хоча б до Києву, чому ні?

> Приписка на рукопису першого видання «Кобзаря»: *малороссійскія пѣсни и стихотворения.*

Але є вихід з цього безвиходдя – знести всі пам'ятники Шевченку, як запроданцю й зраднику, несправжньому українцю який розмовляв мовою одвічного ворога! Також зробити це на РФ, щоб підступний колективний Путін туди квіти не носив…

***

Сенсаційне самогубство науки: виявляється – Путін вигадав російську, а Зеленський вигадав українську мову!

Якою мовою розмовляли в давні часи на територіях сучасної РФ до того як там з'явилися князі з Русі? На російській? Ні. Хто привіз слов'янську мову й кирилицю на територію сучасної РФ? Монголи? Ні. Це були князі Русі.

Яка мова була нормативно-канцелярська для народів усіх територій Русі поміж регіональних діалектів? Книжна мова – християнської церкви (яку також завезли на територію сучасної РФ із метрополії Києва). Звідси й почався розвиток діалектів до більш літературних форм, які сформувалися остаточно в сучасний формат аж на початку 20 століття.

На території що охоплює сучасна Україна – хтось коли-небудь завозив *ззовні* в завершеному вигляді російську мову? Ні. Діалекти які були близькі до майбутньої російської мови і збагачували її літературну форму, були розповсюджені на цих землях із початку їхнього формування, також як і діалекти які потім розвинулися в літературну форму української мови.

> Увага, елементарне питання – так звідки бере свій початок теперішня російська мова, ба більш якщо її *як іноземну* ніхто до наших терен у межах сучасних кордонів України (1991) ніколи *не завозив*? Адекватна й розумна відповідь є?

О вже чую, заграла гіпнотична платівка пропаганди… Пробудіться, до чого тут той Путін?! Що за дурість і маячня? Але ж якщо Путін у ваших фантазіях винайшов російську мову, бо це чомусь його мова, тоді Зеленський також винайшов українську мову, бо це чомусь його

мова. А ще, новий у черзі одвічних ворогів Трамп – винайшов американську мову. Усе так і було, щира правда.

***

Коли втратив глузд заради культу «туги та журби».

Як може бути російська мова – московською, якщо її лінгвістичну матрицю завезли на територію майбутнього Московського князівства з території Русі (зі столицею в Києві)? А якщо чомусь вирішити, що назву мові треба надавати згідно з моментом її формування в сучасному вигляді щодо територіального розповсюдження за назвою столиці цієї держави, тоді треба згадати, що на той час столиця Російської імперії – це Санкт-Петербург, а не Москва. А якщо брати загалом, територію сучасної України на той час називали – Малою Росією (як кажуть на кшталт Греції), тоді і мова українська повинна називатися – малоросійською… хоча – остаточно сучасний формат – українська мова (як російська та білоруська) здобула вже за часів УРСР.

Треба зазначити, що території заходу сучасної України в ті часи входили до складу інших держав, тому згідно такої логіки – визначати мову згідно політично-територіальної прив’язки та називати ті діалекти «українською мовою» також неможливо. Або вийде щось подібне до народного діалекту польської мови у Львові, австрійсько-українська мова тощо.

Ну як, подобається вам ваша ж викривлена логіка чи все гаразд, типу антинауковий сектантський маргіналізм – московська мова vs львівська мова? Хоча, якщо робити за цією куцою квазі логікою, то буде – петербурзька і київська мови. Але ж обидві мови виникли з кубла народних діалектів часів метрополії Києва на теренах Русі, а остаточно сформувалися в сучасний формат за часів СРСР (тоді що, усі мови – радянська мова та її діалекти?). І тому знов і як завжди – усе що залишається – *туга й журба*.

***

Суржик АУЄ на службі тиранії.

Еволюція духовної пітьми у вигляді кар’єри «бидла»: тупий гопник і озлоблений рагуль схрещуються в гібрид «тітушка», куплені тітушки перевтілюються в «патріота», продажні псевдо патріоти наймаються на службу автократичної влади під прапором нібито «військових формувань». Яка наступна гілка кар’єрної дробини?

Як бидло-пан до успіху петляв – від семак під шмурдяковий півас на кортах та бурякового сема під зелене яблучко на всіх – до поплічників каральної машини диктатури, у репертуарі *шансон у вишиванці* – зі стукачів у мовних патрулях до незаконних формувань на побіговиськах у ТЦК.